

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 1)

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้เลือกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นลำดับแรกจากทั้งหมด 8 กลุ่มสาระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีทั้งหมด 5 สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และนำผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการทางสติสมองและเน้นคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ใช้สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553 : 6) ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะทุกด้าน โดยหลักสูตรมีความมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อความหมายด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีวิจารณญาณ มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจด้วยตัวของผู้เรียน ซึ่งหลักสูตรได้เน้นให้การจัดการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูจากการเน้นเนื้อหาอย่างเดียว มาเป็นการผสมผสานกับการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ประการดังกล่าว ทักษะการอ่านได้

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นทักษะที่มีค่าที่สุด เพราะการอ่านเป็นการพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันกับวิทยาการใหม่ ๆ ที่เจริญก้าวหน้า และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาประเทศ หรืออาจกล่าวได้ว่าการอ่านคือหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพูด การฟัง และการเขียน ทั้งนี้เพราะว่าภาษาจากการอ่านย่อมเป็นพื้นฐานของทักษะอื่น ๆ ได้ต่อไป ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักภาษา การใช้ภาษา หากนักเรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านดีแล้วย่อมสามารถนำความรู้ที่ได้ดังกล่าวไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย (ทิสนา เขมมณี. 2550 : 12)

การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ และความสามารถในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน หากผู้เรียนรักการอ่าน สามารถอ่านได้อย่างแตกฉานก็จะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในชั้นเรียนและเป็นการสร้างนิสัยถาวรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ภาษาไทยเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ หากเด็กไทยสามารถอ่าน เขียน และใช้ภาษาไทยได้ดีถูกต้อง คล่องแคล่ว ย่อมส่งผลให้การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ มีประสิทธิภาพขึ้น ในทางกลับกันหากเด็กมีปัญหาในการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นด้านการอ่านออกเสียงไม่ชัด ออกเสียง ร ล ว และควบกกล้าไม่ได้ อ่านหนังสือไม่คล่อง อ่านจับใจความไม่ได้ แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง ใช้ภาษาไม่สื่อความหมาย ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมส่งผลถึงการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ไปด้วย (ปาภินา วงศ์เสขา. 2552 : 91 – 92) การอ่านจัดเป็นพฤติกรรมการรับสาร ซึ่งหมายถึง ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ความเชื่อ ทศนคติ ประสบการณ์ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้ส่งสารคือผู้เขียน ได้เรียบเรียงหรือได้กระทำไว้ เชื่อกันว่าผู้ที่เรียบเรียงตัวอักษรให้ติดต่อกันเป็นเรื่องราวจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ข้อมูล ประสบการณ์ ความชำนาญและความเข้าใจเรื่องนั้นเป็นอย่างดี ดังนั้น การอ่านหนังสือครั้งหนึ่งเท่ากับได้สนทนากับท่านผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การอ่านจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ สืบค้นหาข้อมูล ข่าวสาร การรู้ และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ เพราะผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนเองและพัฒนางานในหน้าที่ของตนได้ตามศักยภาพของตน (ถำลี รักสุทธิ. 2553 : 2) และยังมีผู้เชี่ยวชาญหลายคนเห็นพ้องกันว่าความรู้หรือข่าวสารมักได้จากการอ่าน 80 ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ (ฝ่ายวิชาการบิสคิด. 2550 : 144)

จากการประเมินผลด้านทักษะการอ่านคล่องของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ การใช้คำ และการอ่านเพื่อจับใจความ ของนักเรียนทั้ง 62 โรงเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.87 นักเรียนของโรงเรียนบ้านกกก้อกโพธิ์ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 54.08 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2

ได้กำหนดไว้ คือ นักเรียนจะต้องมีทักษะในการอ่านคล่องเฉลี่ยร้อยละ 60 ขึ้นไป และได้รับข้อเสนอแนะไว้ว่า นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมให้มีทักษะด้านการอ่านด้วยเทคนิควิธีการกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นกระบวนการทำงานกลุ่มที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดวางแผน ปฏิบัติงาน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม ช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีการแข่งขันการอ่าน เพื่อกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ตลอดจนให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน เพื่อที่จะได้นำไปพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่าน ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (โรงเรียนบ้านกอกค้อกโพธิ์. 2555 : 2)

การสำรวจบทเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าคำที่นักเรียนมีปัญหาในการอ่านมากที่สุดนั้น เป็นการอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ และการอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรควบกล้ำ ซึ่งการอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และยังเป็นพื้นฐานให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่นๆ ให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ระบุไว้ว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ และอ่านคล่อง เขียนคล่อง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

วิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จึงได้ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT (Team Games Tournaments) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนที่มีความรู้และมีความสามารถที่แตกต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใช้เกมการแข่งขันในการเรียนรู้เพื่อเร้าความสนใจ มีการเสริมแรงให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และเป็นเทคนิควิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้ในระดับมากขึ้นไป (ทิศนา แคมมณี. 2553 : 268 - 269) และ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนคละเก่ง ปานกลาง อ่อน เหมือนกัน การเรียนแบบนี้ทั้งคนเก่งและคนปานกลางจะช่วยเหลือคนอ่อน ช่วยให้นักปานกลางและอ่อนมีคะแนนสูงขึ้น นักเรียนมีความสุขความสบายใจในการพูดคุยซักถาม ความรู้ที่ได้รับจึงเป็นความรู้ที่ยั่งยืน (วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2542 : 34 - 35)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน คำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อเป็นแนวทางใน

การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำ และการอ่านออกเสียงการใช้คำในประโยค เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านได้คล่องตามความต้องการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT มีประสิทธิภาพเท่าใด
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT มีค่าเท่าใด
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านคำยาก ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกกก้ออกโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 ห้อง รวมทั้งสิ้น 119 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/4 จำนวน 30 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มจากประชากร 4 ห้อง โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านคำยาก โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท. 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการในการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาการอ่าน หมายถึง การเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ได้ถูกต้อง

2. คำยาก หมายถึง คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีอักษรควบกล้ำ ร ล ว จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. วิธีการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT (Team Games Tournament) หมายถึง การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใช้เกมการแข่งขันในการเรียนรู้เพื่อสร้างความสนใจ มีการเสริมแรงให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และเป็นความรู้ที่ยั่งยืน ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นที่ 1 หมายถึง ขั้นตอนการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคณะกรรมการ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน)

3.2 ขั้นที่ 2 หมายถึง ขั้นตอนที่นักเรียนที่เป็นสมาชิกในกลุ่มเดียวกัน หรือเรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันจากใบความรู้ ซึ่งเป็นกิจกรรมการฝึกอ่านออกเสียง การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่งสอนนักเรียนปานกลาง และนักเรียนปานกลางสอนนักเรียนอ่อน จนสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรู้เท่าเทียมกัน

3.3 ขั้นที่ 3 หมายถึง ขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน กลุ่มใหญ่ที่รวมกันนี้เรียกว่า กลุ่มแข่งขัน

3.4 ขั้นที่ 4 หมายถึง ขั้นตอนการแข่งขันเกม โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มแข่งขันร่วมแข่งขันเกม คนแรกตอบคำถามถูก ได้ 2 คะแนน คนต่อไปตอบคำถามถูก ได้ 1 คะแนน ตอบคำถามผิดได้ 0 คะแนน

3.5 ขั้นที่ 5 หมายถึง ขั้นตอนการประกาศผลการแข่งขันเกม โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มบ้านของเรากลับเข้ากลุ่มเดิมแล้วนำคะแนนที่ได้จากการแข่งขันเกมมารวมกัน ครูเป็นผู้ประกาศผลการแข่งขันและให้รางวัล

4. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT หมายถึง กระบวนการจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท.1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

5. ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT ที่ช่วยพัฒนาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมการระหว่างเรียน ทดสอบย่อย และผลงานนักเรียน ได้จากค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทุกคนร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการวัดและประเมินผลด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80

6. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน เมื่อเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียน โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัย การอ่านออกเสียง คำ และการอ่านออกเสียงการใช้คำในประโยค จำนวน 30 ข้อ

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT วัดได้จาก ความรู้สึก หรือทัศนคติ จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการพัฒนาทักษะการอ่านคำยาก
2. ได้แนวทางสำหรับครูภาษาไทย และผู้ที่สนใจในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป
3. โรงเรียนได้สารสนเทศด้านการอ่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นอื่นๆ